

Odmev iz Afrike.

Ilustrovan mesečnik v prospeh
afriških misijonov s prilogo
„Klaverjev koledar“.

Izdaja Klaverjeva družba.

Upravništvo:

Ljubljana. Pred škofijo 8, II. nadstr.

Stane za celo leto K 1.50;
s koledarjem vred K 2.10.

Odmev iz Afrike,

ilustrovan mesečnik v
prospeh afriških misijonov in v oproščenje zamorskih sužnjey.

Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Tiska se v slovenskem, poljskem, češkem, nemškem, ogrskem, francoskem, angleškem in laškem jeziku. Blagoslovljen po papežih Piju X. in Benediktu XV. Stane za celo leto **K 1.50**. Uredništvo „Odmeva iz Afrike“ pošilja, kot znano, vsako leto svojim naročnikom „Klaverjev koledar“ za ceno po **60** vinarjev. Naročila naj se naslovijo: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Predškofijo 8, II. nadstropje.

Ljubljanski naročniki lahko dobivajo list v zakristiji cerkve presv. Srca Jezusovega, kjer se sprejemajo tudi novi naročniki.

Darovi se lahko pošiljajo tudi naravnost glavni voditeljici Klaverjeve družbe, gospej grofici M. Tereziji Ledóchowski, začasno Salzburg, Dreifaltigkeitsgasse 19.

Vsebina številke meseca avgusta:

Dušna premija. — Sv. kongregacija de Propaganda fide. — Razvoj afriških misijonov. (Dalje.) — Pisma misijonarjev (došla od 21. novembra 1917 do 12. januarja 1918). — Listnica uredništva. — Zapiski Družbe sv. Petra Klaverja: Avstrija-Ogrska. — Popolni odpustki. — Slika: Pevska vaja v Silimu pod vodstvom črnega katehista.

Vzdrževanje katehistov.

Za vzdrževanje enega katehista z njegovo družino v Afriki je potrebna vsota najmanj **200 kron** na leto. Katehist je misijonarju neprecenljiva pomoč. Ker pozna šege in običaje svojih rojakov in govori njih jezik, uživa med njimi dostikrat večje zaupanje kakor misijonar. Zato je katehist svetovalec, tovariš in tolmač misijonarjev, kateri bi brez njegove pomoči pogosto dosegel le malo uspehov. Katehist poučuje zamorce v sv. veri, pripravlja jih na sv. krst ter ima pogosto priložnost, v smrtni nevarnosti krstiti svoje rojake. Zato pomeni vzdrževanje katehistov od strani misijona spreobrnitev nešteto duš ubogih zamorcev!

Vsak, tudi najmanjši dar v ta namen hvaležno sprejme Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani.

Pevska vaja v Silimu pod vodstvom črnega katehista.

Dušna premija!

V namen naših naročnikov in dobrotnikov berejo
afriški misijonski školje in misijonarji letno
500 svetih maš.

Sv. kongregacija de Propaganda fide.

Radostnega srca priobčujemo cenjenim čitateljem v sledečem pismo, katero je kardinal Viljem van Rossum blagovolil poslati naši vrhovni voditeljici kot odgovor na njeno izjavo vdanosti in zvestobe povodom imenovanja Njega eminence za kardinala-prefekta, istočasno pa tudi kot odgovor na obširno poročilo o v letu 1917. sprejetih in razdeljenih misijonskih miloščinah ter o sedanjem stanju misijonske blagajne. Naj bodo blagonaklojnene besede novega kardinala-prefekta tudi našim zve-

stim sotrudnikom v sladko tolažbo ter v krepko spodbudo vsem onim, katere ljubi Bog kliče izključno za svojo službo v Družbi sv. Petra Klaverja.

Zap. št. 862/18.

R i m , 8. maja 1918.

Gospa grofica!

Prejel sem Vaše cenjeno pisanje z dne 27. marca t. l. Predvsem Vam izrekam svojo globoko hvaležnost za Vašo izjavo vdanosti, katero ste mi blagovolili izraziti povodom mojega imenovanja prefektom sv. kongregacije v imenu Družbe sv. Petra Klaverja. Istotako se Vam iskreno zahvaljujem za vse Vaše molitve zame, da bi mogel dolžnosti zaupane mi dragocene službe izvrševati v božjo čast in slavo.

Z veseljem se spominjam Vašega obiska v jeseni leta 1912., ob katerem mi je bila dana prilika, spoznati to pobožno napravo. To mi omogočuje, da Vam sedaj ob pregledu nje finančnega stanja in izkaza o vsestranskem izvršenem delu v prid afrikanskih misijonov tembolj čestitam ter velikanskemu razvoju družbe, kateri gospa grofica na tako zaslužen način načeljujete, izrekam največjo pohvalo. Miloščina, nabrana v preteklem letu, katera kljub težkim časom daleč presega ono prejšnjih let, jasno govori o Vaši neumorni delavnosti. In res, ničesar se ni opustilo, ne izdajanje časopisov, brošur in poročil, niti predavanja, niti dela gorečnosti za srečen izid Vašega delovanja. Gospod Vas poplačaj za to s svojo največjo milostjo!

Zagotavljajoč Vas svoje vztrajne molitve, da ljubi Bog pošlje Vaši družbi mnogoštevilnih poklicov, podeljujem iz celega srca Vam, vsem sodalkam in sotrudnikom sveti blagoslov.

Vašemu blagorodju najvdanejši sluga

G. M. kardinal van Rossum l. r.,
prefekt.

Velerodni g. grofici
Mariji Tereziji Ledóchowski,
vrhovni voditeljici
Družbe sv. Petra Klaverja.

C. Laurenti l. r.,
tajnik.

Razvoj afriških misijonov.

Piše župnik Dietl.

(Dalje.)

Leta 1848, se je na otoku Madagaskar ustanovil apostolski vikarijat. Od časa Ludovika XIII. tukaj obstoječe kolonije so ob francoski revoluciji propadle in Anglija, ki je prevzela vladno nad temi pokrajinami, je poslala tja protestantske misijonarje. Toda ko so bili le-ti leta 1835. po Evropejcih pregnani, je prišel leta 1837. tja neki francoski duhovnik. Spoznavši ondote prebivalce pripravne za katoliško vero, opozori nanje družbo Jezusovo. Po trinajstletnem, izvečine brezuspešnem delovanju se je misijon kljub temu, da je vladarica dežele leta 1868. pristopila k protestantizmu in proglasila to vero za državno, vendarle pričel nadebudno razvijati. Že leta 1896. se je od tega misijona mogel odcepiti vikarijat in dodeliti oo. lazaristom, leta 1898. drugi oo. Sv. Duha in leta 1913. se je oo. jezuitom preostali del razdelil v dva dela, vikarijat Tananariva in Fianarantsoa.

Sredi preteklega stoletja (1850) so nastopili udje nove redovne družine kot misijonarji in pionirji Afrike. Namreč po škofu M a c e n o d ustanovljena družba »Oblatov brezmadežnega Spočetja«. Leta 1850. jim v delovanje izročeni vikarijat ni obsegal takrat le kolonije Natal, temveč tudi britsko-kaferske dežele Zulu in Svaci-deželo, bursko republiko Transvaal, deželo Oranje, Bazuto in Bečuana-deželo.

Bilo je to trdo, nehvaležno delo. Med belimi in črnici, med Buri in Angleži so vladala velika nasprotstva. V angleških kolonijah so katoliške misijonarje le za silo trpeli, v burskih republikah naravnost prepovedali. Vsled pomanjkanja, napornega dela in vsakovrstnega trpljenja popolnoma onemogel, položi prvi apostolski vikar msgr. A l a r d po skoraj petindvajsetletnem trudapolnem, a le malo uspešnem delovanju svojo službo v roke svojega naslednika. Kar je on sejal v žalosti, je msgr. J o l i v e t z veseljem žel, kljub neprestanim vojskam, ki so ga ovirale v njegovem delovanju. Leta 1886. so bili: nekdanja prosta dežela Oranje (sedaj Kimberley), 1904 Transvaal, 1909 Bazuto povzdignjeni v samostojne vikarijate. A za mlado misijonsko družbo je bilo v obširnih obmorskih deželah, razprostirajočih se 500 do 2000 kilometrov proti vzhodu Afrike, brez gotovih mej v notranjost dežele, z najmanj 50 milijoni prebivalcev, pač preveliko dela. Torej

pokliče Bog v svoji neizmerni ljubezni zopet novo družbo v življenje. Leta 1856. ustanovi Marion Bressillac v Lyonu misijonsko semenišče za Afriko in tri leta pozneje se poda sam s štirimi duhovniki in dvema bratoma v misijone, kjer se jim je leta 1860. izročil vikarijat Benin (takratni Dahomey) v apostolsko delovanje. Toda že po kratkem času so vsi podlegli rumeni mrzlici. Vendar je zmagala odločna volja in danes oskrbuje misijonsko semenišče v Lyonu vikarijat Zlato obrežje in Dahomey, oba ustanovljena leta 1901., nadalje vikarijat Obrežje slonove kosti (1911.) in onega ob izlivu Nila, ki je bil l. 1886, ločen od apostolskega vikarijata Egipet ter l. 1909. povzdignjen v samostojen vikarijat. Tudi v obeh prefekturah Nigra, Liberiji in Korogho, delujejo lijonski misijonarji.

Ne smemo pa pozabiti moža, ki je, kakor pač nobeden drugi, postal pravi apostol Afrike, namreč kardinala Lavizherija. Ko se je l. 1867. v francoskih kolonijah ob severnem obrežju zopet upostavila cerkvena hierarhija in leta 1838. ustanovljena škofija Alžir bila povzdignjena v nadškofijo, je zasedel ta nadškofijski sedež eden najbolj nadarjenih prelatov Francoske, škof Lavizheri iz Nancyja. In dveletna strahovita suša, kakor tudi vseuničujoče kobilice ter druge uime so vnetemu nadpastirju koj nudile priliko, svojim novim ovčicam odkriti vso ljubezen očetovskega srca. Ustanovil je posebno redovno družbo, ki se je zavzela zlasti za neštevilne sirote. In ko so nanovo odkrite pokrajine osrednje Afrike prosile blagovestnikov, pošlje Lavizheri leta 1878. tjakaj svoje sinove. Res da je mučeniška kri izprva močila novoobdelano polje, a zato je dozorela tudi krasna žetev, kakor malokje drugod. Kajti število kristjanov znaša v teh misijonih, katere oskrbujejo beli očetje Lavizerijevi, 213.124 duš, katehumenov pa 176.400; pri tem pa niso všteti vikarijati Unyanyembe, Kivu in Južna Nyanca.

Apostolskemu vikarijatu Viktorija-Nyanca, ustanovljenemu leta 1883., je sledil Tanganjika 1886., Unyanyembe in Zgornji Kongo v istem letu; Sahara 1891., Uganda 1894., Nyassa 1897., Kivu 1912., Bangveolo 1913. En del je bil že leta 1894. iz političnih vzrokov poverjen angleški misijonski družbi v Mill-Hillu.

Skoro istočasno, ko so misijonarji Lavizerijevi nastopili težavno in dolgotrajno potovanje skozi afrikanške pragozde, so poskušali v misijonskem življenju toli preizkušeni jezuiti prodirati v porečje Zambezija. In tudi

oni so posebno močno občutili težko roko usode. V blizu dvajset letih jim je smrt ugrabila skoro 60 misijonarjev. Vstaja na Portugalskem jih je prisilila, portugalske pokrajine Zambezija odstopiti misijonarjem družbe božje besede (Steyl).

(Dalje sledi.)

Pisma misijonarjev.

(Došla od 21. novembra 1917 do 12. januarja 1918.)

O. Hartman, S. J., Empandeni, Rodezija, 4. septembra. (»Ob tej priložnosti si dovoljujem, izraziti Vam svoje najsrčneješe čestitke k Vašemu godu. Naj Vam sv. Terezija sprosi obilo onih milosti, ki so Vam potrebne za Vaše apostolsko delovanje. — Obenem pa se usmelim nadlegovati Vas z novo prošnjo, namreč, da blagovolite poslati priložene vrstice mojemu bratu v znamenje, da še živim. Za to Vaše delo ljubezni hočem na Vaš godovni dan brati sv. maše po Vašem namenu. Poplačaj dobri Bog Vam in vsem dobrotnikom velikodušno miloščino, ki ste jo, kakor je razvidno iz zadnjega izkaza, naklonili misijonom naše družbe.«)

O. Brandsma, iz misijonske družbe sv. Jožefa v Mill-Hill-u, Bazankuzu, Kongo, 22. avgusta. (»S 30. junijem smo dovršili letni obračun in z velikim veseljem Vam pošiljam tozadevno poročilo, iz kojega razvidite, da smo kljub težkim vojnim razmeram napredovali. Sv. krstov je bilo 228, sv. spovedi nad 8000 in sv. obhajil celo 14.000 več kot prejšnje leto. Posvetili smo na novo 44 krščanskih zakonov. Novih katehumenov štejemo 3000, katehistov 26. Da število kristjanov ne narašča isto vrstno, je krivo to, ker mnogi izmed njih iščejo dela izven misijonskega okrožja, drugi so bili pa vpoklicani pod orožje in ker je umrljivost naših ljudi vsled dremavice in drugih bolezni zelo velika. — V nedeljo po prazniku presv. Srca Jezusovega se je tukaj vršila krasna in za nas jako tolažilna slovesnost. Na željo preč. g. škofa smo naše vernike pripravili na posvetitev družin najsv. Srcu Jezusovemu (tako imenovano ustoličenje presv. Srca Jezusovega v krščanskih družinah). Med slovesno službo božjo tukaj v Bazankuzu je bilo 130 družin paroma uvrščenih pred obhajilno mizo in v tem redu so pristopili k mizi Gospodovi. Na isti način smo jih uvrstili popoldne okrog krasno ovenčanega kipa božjega Srca k slovesni posvetitvi. Nikdar še jim svetost krščanskega zakona in pravo stališče žene ni bilo tako jasno pred očmi, kakor pri tej po-

menljivi slovesnosti, ki je na vse navzoče napravila globok vtis. Mnogoštevilne so prošnje zadržanih, naj jo zanje ponovimo. Prihodnje leto ob zopetni posvetitvi gotovo ne bo manjkalo nikogar. Da pa si zagotovimo trajen uspeh ter v družinah naših novokrščencev utrdimo pobožnost do presv. Srca Jezusovega, ustanavljamo sedaj bratovščino presv. Srca Jezusovega. Smem li prositi Vaše molitve v ta namen? — Tudi v drugih postajah so čč. oo. misijonarji z velikim uspehom izvršili to posvetitev.«)

O. Fracassini, O. F. M., Assiut, Egipt, 11. oktobra.

Škof Givelet, S. J., apostolski vikar, Fianarantsoa, Madagaskar, 14. septembra (pošilja članek).

O. Lallemand, S. J., Dunbrody, Vzhodni Kap, 8. septembra.

Škof Simon, apostolski vikar, O. F. S., Pella, Namakva-dežela, 1. septembra (pošilja statistiko).

O. Montel, O. M. J., Samarija, dežela Bazutov, 18. septembra.

O. Lerouge, C. S. Sp., Conakry, Gvineja, 11. oktobra.

O. Torrend, S. J., Kazizi, Rodezija, 13. septembra.

O. Froment, M. A., Maizon-Carrée, 26. oktobra.

O. Van de Steen, Matadi, Kongo, 24. septembra.

Sestra Mazé, usmiljenka v zavetišču za gobavce v Farafangani, Madagaskar, 28. avgusta (poroča o gobavcih).

Škof Cox, O. M. J., apostolski vikar, Johannesburg, 14. septembra.

Škof Geyer, F. S. C., apostolski vikar, Kartum, Sudan, 11. oktobra. (»Sprejmite mojo najiskrenejšo zahvalo za Vašo tako blagodušno mi poslano vsoto denarja. Ako Vam odkrijem, da v tem letu nisem prejel še nobene podpore ali kakršnegabodi daru od družb in dobrotnikov iz sovražnih dežel, boste pač umeli, koliko pomoč pomenja ta vsota zame. Kajti, v resnici sem ubog, kot cerkvena miš.«)

Škof Jarousseau, O. Cap., apostolski vikar, Harar, Gallas-dežele, 12. oktobra.

Škof Stoppani, F. S. C., apostolski vikar, Wau, Bahr-el-Ghazal, 17. septembra.

Sestra Basse, M. L., Abeokuta, Zahodna Afrika, 14. oktobra.

O. Keiling, C. S. Sp., apostolski prefekt, Huambo, Angola, 20. septembra.

Škof Sweets, M. A., apostolski prefekt, Rubia, Vzhodna Afrika, 8. septembra. (»Priloženo Vam pošiljam mal novo-mašni spominek, katerega Vam poklanjajo prvenci tukajšnje domače duhovščine, ki so 15. avgusta prejeli sv. mašniško posve-

čenje. Zaeno si dovoljujem, poslati Vam statistične podatke o letu 1916—17: Misijonarjev smo imeli 44, misijonskih sester 22, katehistov 129, učiteljic domačink 46, novospreobrnjencev 12.365, katehumenov 7307, krstov odraslih 531, otrok krščanskih staršev 519, umirajočih 1124, porok 205, sv. spovedi 170.722, svetih obhajil 436.000, birmancev 621, šol 50, dečkov 2145, deklic 1496 in oskrbelo se je 125.000 bolnikov. Zvesto nadaljujem opravljati sv. maše za Vašo družbo.«)

Sestra Polyana, L. M., z Obrežja slonove kosti, tačas v Evropi, 7. novembra.

Sestra Jožefa, L. M., Topo, Zahodna Afrika, 16. septembra.

Škof Huys, M. A., apost. vikar, Baudouinville, Kongo, 26. avgusta.

Veleč. g. Štefan Kaoze, duhovnik-domačin, Baudouinville, 28. avgusta.

Škof Streicher, M. A., apostolski vikar, Villa Marija, Uganda, 5. septembra.

Sestra Stanislava, Samarija, deželja Bazutov, 27. septembra.

O. Torrend, S. J., Kazizi, Rodezija, 2. oktobra (se zahvaljuje za denarno podporo in pošiljatev Zgodb sv. pisma v zamorskem jeziku »Za Mpulumutsi«).

O. Sykes, S. J., apostolski prefekt Rodezije, 9. oktobra.

O. Bannwarth, L. M., Ubajaja, Nigerija, 15. oktobra.

Škof Van Ronslé, apostolski vikar, Boma, Kongo, 15. oktobra.

O. Dantin, apostolski prefekt, Betafo, 19. septembra.

Škof Carrara, O. Cap., apost. vikar, Asmara, Eritreja, 8. okt. (poroča o prestopu razkolnega duhovnika v katol. Cerkve in o njegovem zopetnem posvečenju v katoliškega duhovnika dne 24. septembra). — Od premilostljivega dne 8. oktobra še eno pismo, v katerem se zahvaljuje za denarno pošiljatev.

O. Bouma, misijonska družba sv. Jožefa v Mill-Hill-u, Alwor, 9. septembra.

Sestra Eleonora, O. S. D., Kingwilliamstown, 15. oktobra.

Sestra Lucija, O. S. D., Kingwilliamstown, 24. oktobra.

Sestra Vordermayer, O. S. D., Marija Pomočnica, Južna Afrika, 25. junija. (»Strašna vojska nam onemogočuje, prejeti kako podporo od naših blagih dobrotnikov. Ko bi nam ne dohajala redna pomoč iz naše materine hiše v Kingwilliamstown-u, bi naš misijon moral propasti. Dohodki so malenkostni, stroški ogromni. Razmere so nas prisilile, zidati novo šolsko

poslopje iz kamenja, kar nas je stalo 43.000 kron. A kje vzeti to vsoto? Vi, blaga gospa grofica, ste bili prva, ki ste mi prišli v tem misijonu na pomoč; naj Vas Vsemogočni zato obilno poplača. Bržkone je to moja zadnja zahvala in zadnja prošnja; čutim, da ura moje smrti ni več daleč. Prosim Vas torej, ne pozabite tega misijona v bodoče.» — Dostavek superiorinje: »Sestra M. A. Vordermayer prosi gospo grofico, naj blagovoli po »Odmevu iz Afrike« njenima bratoma, vlč. g. Bonifaciju Vordermayer, dominikancu v Gradcu, in vlč. g. Benediktu Vordermayer, benediktincu v Schehernu, sporočiti njeno zahvalo za koncem leta 1916. prejeto pismo.«)

Sestra Stanislava, Landana, 23. oktobra.

O. Lecler, C. S. Sp., Mongo, Gvineja, 6. oktobra.

Sestra Marcela, frančiškanka iz Mill-Hilla, Nagalama, Zgornji Nil, 1915.

O. Casset, S. J., Chikuni, Rodezija, 13. oktobra.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Gosp. A. Peč . . . . . Luče. Vrlo! Ko bi imeli več takih neutrudnih misijonskih prijateljev, bi bila Družba sv. Petra Klaverja kmalu znana po vsem svetu in še z večjimi darovi bi lahko priskočila na pomoč ubogim afrikanskim misijonom. Agitirajte tudi dalje tako pridno za naše delo v spodbudo drugim! Ljubi Bog sam Vam bo za to največji plačnik!

Zapiski Družbe sv. Petra Klaverja.

Avstro-Ogrska.

Dunaj, 22. marca. Na prošnjo Družbe sv. Petra Klaverja je milostljivi gospod prelat Amand Oppitz, O. S. B., opat šotskega samostana, bral ob 9. uri na velikem oltarju šotske cerkve ob slovesni asistenci tiho sv. mašo za Njega eminenco, rajnega prečast. gospoda kardinala Dominika Serafini, O. S. B., prefekta sv. kongregacije Propaganda fide.

POPOLNI ODPUSTEK,

ki ga lahko dobijo udje Družbe sv. Petra Klaverja meseca avgusta: 24. avgusta, na praznik sv. apostola Jerneja.

Pogoji: Vreden prejem zakramentov sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa, obisk cerkve, molitve za razširjanje sv. vere in po namenu sv. očeta.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov.

Izdaja Klaverjeva družba v Solnogradu. Odgovorni urednik: Dr. J. Jerše. Natisnila Katoliška tiskarna v Ljubljani.

od dne 1. do 31. marca 1918.

- Za afrikanske misijone: K 852'02 (za nabavo pluviala K 100'—).
- Za najpotrebnejše misijone: K 207'—.
- Za svete maše: K 628'— (M. Skwarca nabrala K 24'—).
- Za stradajoče: K 419'38 (M. Lavrenčič K 400'—).
- Za gobovce: K 2'—.
- Za poganške otročiče: K 76'10 (M. Skwarca nabrala K 3'20).
- Za odkup sužnjev in botrinski darovi: K 4483'70 (A. Vatel K 25'—).
- Za jubilejno ustanovo zamorskega duhovnika: K 38'—.
- Za katehiste: K 458'—.
- Za kruh sv. Antona: K 1099'35 (Lovrant K 20'—).
- Za Klaverjev vinar: K 13'70.
- Za »Zvezo otrok za Afriko«: K 80'10.
- Za mašno zvezo: K 3764'60.
- Za misijonsko zvezo: K 241'10.
- Za cerkev sv. Jožefa: K 6'—.
- Za Družbo sv. Petra Klaverja: K 6'—.
- Podporniški prispevki: K 177'—.

PRAZNIK SV. PETRA KLAVERJA.

(9. septembra.)

Kakor vsako leto, želimo tudi letos praznik sv. Petra Klaverja, našega patrona, v vseh osrednjih hišah, vseh podružnicah in oddajalnicah naše družbe prav slovesno praznovati s cerkvenimi slovesnostmi.

Zato opozarjamo že sedaj naše cenjene naročnike in pospeševalce na to praznovanje s srčno prošnjo, da se ga ne le sami v obilnem številu udeležijo, temveč tudi med svojimi znanci in prijatelji razvijejo živahno agitacijo, da se to slavje k večji časti velikega apostola zamorcev in k razširjanju naše toliko važne naprave v prid nesrečnim zamorcem, za katere je sv. Peter Klaver žrtvoval svoje življenje, povsod prav sijajno vrši.

ČISTO ZASTONJ

lahko privabite afrikanskim misijonom novih prijateljev in dobrotnikov! Kratkega letnega poročila 1917. »Družbe sv. Petra Klaverja«, ki smo ga priložili »Odmevu«, smo dali nekaj več natisniti in ga pošljemo vsem onim srčno radi, kateri ga zahtevajo, da ga tudi drugim razdelijo in se tako sami prepričajo o neumornem in nepristranskem delovanju Družbe tudi med vojsko. Da, to je božji migljaj, da ljubi Bog hoče tudi duše ubogih zamorcev rešiti za nebesa, kljub vsem svetovnim prekucijam.

Kratko pojasnilo

o zunanjih udih Družbe sv. Petra Klaverja.

Klaverjeva družba ima dve vrsti zunanjih udov.

V prvo vrsto spadajo oni, kateri vsled svojih stanovskih dolžnosti le svoj prosti čas posvete delu za Klaverjevo družbo v blagor afrikanskih misijonov. Njih delovanje se nanaša zlasti: na razširjanje časopisov, koledarjev, brošur, ki jih izdaja Klaverjeva družba. Nadalje na pospeševanje vseh njenih naprav, kakor mašne zveze, otroške zveze itd. Kdor je veliko doma, lahko prevzame tudi oficijelno zastopstvo družbe v svojem domačem kraju, tako imenovano oddajališče, katerega naloga obstoja razen zgoraj imenovanega delovanja v tem, da posreduje med prijatelji misijonov in družbo, sprejema različne darove za misijone ter jih pošilja mesečno družbi.*

Kdor je več tujih jezikov, lahko pomaga s prevajanjem od misijonarjev poslanih pisem in člankov; istotako more koristiti s prepisovanjem teh rokopisov s pisalnim strojem, z izdelovanjem svetlopisnih slik itd. Skratka vsa dela, ki se lahko odpošljejo in rešijo iz daljave, morejo zunanji udje prevzeti.

V drugo vrsto spadajo gosposodične ali tudi vdove, ki so popolnoma proste in katere, ne da bi stopile v notranji zavod družbe, posvete svoje življenje pomožni misijonski službi. Take se lahko v raznih družbinih hišah udeležijo dela notranjih udov ali »pomožnih misijonark«, ali pa pomagajo v družbinih podružnicah. Računanje in potrdila denarnih pošiljatev, pismeno občevanje z dobrotniki, razpošiljevanje časopisov, ustmena propaganda, tvorijo njih glavno opravilo, za katero se zahteva zlasti znanje jezikov in računstva. Kot neobhodno potrebne lastnosti teh udov se zahtevajo zlasti tudi ljubezen do misijonov, želja po urejenem duhovnem življenju, čvrsto zdravje in veselje do dela.

Zunanji udje se posvete družbi s posebno posvetitvijo, podobno oni Marijinih kongregacij, in sicer najprej od leta do leta, pozneje tudi za vselej.

Natančnejša pojasnila daje drage volje vrhovna voditeljica družbe, grofica M. T. L e d ó c h o w s k a, tačas v Solnogradu, Dreifaltigkeitsgasse 19.

* V to vrsto zunanjih udov se samoumevno lahko sprejmejo tudi moške osebe, ki se zanimajo za našo družbo ter žele zanjo delovati.

Tiskovna pomota. Obzalujemo pomoto v zadnjem »Odmevu«. Častita mati uršulinskega samostana v Ljubljani je umrla 4. aprila t. l., in ne kot je pomotoma stalo.